

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

20.05.2025

Destinatar:
SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN
ROMÂNIA "DIAMANTUL"
sector 4, București, STR. IENĂCHIȚĂ
VĂCĂRESCU, nr. 17A, et. PARTER,
ap. 1

DOSARUL NR. 31623/3/2019

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: comunicare informații de interes
public (Legea Nr.544/2001)
Complet: 9-completul 2 recurs ncpc

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 614/2025 DIN DATA DE 13 Martie 2025

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 614/2025, pronunțată la data de 13 Martie 2025, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

I.M. 14.05.2025 15:25:09, nr. comunicare: 2 din 2

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 614/2025
Ședința publică de la 13 martie 2025
Completul constituit din:
PREȘEDINTE GEORGETA MARILENA NEACȘU
Judecător ANA MARIA IFTINCA VOICU
Judecător OVIDIU SPÎNU
Grefier IULIANA MOLDOVEANU

Pe rol se află judecarea recursului declarat de recurentul-pârât INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CĂLĂRAȘI împotriva sentinței civile nr. 1472/02.06.2020 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimatul-reclamant SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL", având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001).

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței faptul că părțile au solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

Curtea constată că părțile au solicitat judecata și în lipsa lor și, nemaifiind cereri prealabile de formulat în cauză, constată cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare pe cererea de recurs.

CURTEA

Asupra cererii de recurs de față, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 21.10.2019, reclamantul SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL" în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CĂLĂRAȘI a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtului la comunicarea către reclamant a informațiilor de interes public solicitate la punctele nr. 2,3,4,5 din petiția sa cu nr. 342/NC/31.08.2019 și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Prin **Sentința civilă nr. 1472/02.06.2020**, Tribunalul București a admis acțiunea. A obligat paratul sa furnizeze reclamantului informațiile solicitate prin punctele 2,3,4,5 ale cererii nr. 342/NC/31.08.2019. A obligat pârâtul la plata către reclamant a sumei de 1500 de lei cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri judecătorești a formulat **recurs** pârâtul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CĂLĂRAȘI, solicitând admiterea

recursului, rejudecarea procesului în fond, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată.

A solicitat admiterea excepției lipsei de interes a cererii de chemare în judecată având în vedere că, prin adresa nr. 10564/30.09.2019, reclamantului i s-a formulat răspuns, în limitele legale, având în vedere că aspectele solicitate în punctele 2, 3 și 4 constituie informații cu caracter clasificat, fiind incidente art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea 544 din 2001.

Faptul că informațiile solicitate nu se încadrează în formatul dorit de solicitant ori nu satisface interesele private ale organizației sindicale, nu poate conduce la concluzia că a fost vătămat interesul acestora de a avea acces la informațiile de interes public, motiv pentru care a solicitat admiterea excepției astfel cum a fost invocată și respingerea acțiunii în consecință.

Pe fondul cauzei a invocat motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1, punctul 8 din Codul de Procedură Civilă, arătând că, textului de lege corespunzător situației de fapt i s-a dat o interpretare greșită, inclusiv în cazul în care norma juridică este obscură și, deci, susceptibilă de interpretare, dar interpretarea dată în speță nu este justă, întrucât pârâtul a comunicat reclamantului răspunsul în sensul Legii 544/2001, instanța de fond calificând ca fiind un refuz nejustificat, chiar parțial, al comunicării, învederând astfel instanței superioare să constate faptul că nemulțumirile reclamantului nu pot fi asimilate ori echivalate cu un refuz nejustificat de comunicare a informațiilor solicitate, mai ales că autoritatea publică poate avea calitatea de pârât exclusiv în măsura în care are calitatea de emitent al actului administrativ ori nu a soluționat în termenul legal sau a refuzat nejustificat să rezolve o cerere a reclamantului referitoare la un drept sau un interes.

Instanța de fond, a reținut în mod greșit faptul că instituțiile pârâte au refuzat în mod nejustificat să-i pună la dispoziție cele solicitate de către intimat, așa cum rezultă din adresa nr. 10564/30.09.2019 a Inspectoratului de Poliție Județean Călărași, intimatului-pârât i-au fost comunicate informațiile solicitate, nemulțumirea acestuia neechivalând cu refuzul ori lipsa emiterii unui asemenea răspuns.

De asemenea, cu privire la capătul privind acordarea cheltuielilor de judecată, a arătat că prezenta acțiune formulate de către intimat nu justifică un interes legitim și serios prin raportare la principiul-bunei-credințe, motiv pentru care pretenția urmărită de către intimat a fost valorificată prin emiterea răspunsului în temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberal acces la informațiile de interes public.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor și apărărilor formulate, în raport probele administrate și de dispozițiile legale incidente, constată că recursul este nefondat, potrivit considerentelor ce vor fi expuse în continuare.

În primul rând Curtea are în vedere că recursul este o cale de atac extraordinară, nedevalidă, prin care se supune Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv, în cazurile prevăzute de lege, instanței ierarhic superioare, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.

Critica recurentului referitoare la faptul că hotărârea atacată a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, critică încadrabilă în art. 488 alin. (1) pct. 8 NCPC, nu poate fi primită.

Potrivit art. 488 alin. (1), „Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: (...) 8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.”

Va fi incident acest motiv atunci când instanța de fond, deși a recurs la textele de lege substanțiale aplicabile speței, fie le-a încălcat, în litera sau spiritul lor, adăugând sau omițând unele condiții pe care textele nu le prevăd, fie le-a aplicat greșit. O astfel de situație apare, de exemplu, când instanța de fond aplică un act normativ care nu este

incident în cauză ori dă eficiență unei norme generale, deși există o normă specială aplicabilă sau dă unei norme de drept material o interpretare greșită față de conținutul evident al textului de lege incident în cauză.

În cauză Curtea nu identifică vreuna dintre aceste ipoteze, instanța de fond interpretând și aplicând corect dispozițiile legale incidente cauzei. Contrar susținerilor recurentului, Curtea consideră că instanța de fond a aplicat și interpretat corect normele legale invocate.

Astfel cum rezultă din situația de fapt corect determinată de instanța de fond, Curtea reține că s-a solicitat pârâților să comunice reclamantului mai multe informații de interes public. Între acestea, la punctele nr. 2,3,4,5 din petiția nr. 342 a solicitat comunicarea răspunsurilor la următoarele întrebări: „2) Care este actul normativ primar care prevede denumirile funcțiilor de poliție, coeficienții de funcție și de grad profesional aflați efectiv în plată; 3) Dacă programul MAISAL conține, denumirile funcțiilor de poliție; 4) Care sunt denumirile funcțiilor de poliție conform programului MAISAL; 5) Dacă s-a folosit VRS 197,33 lei (introdusă prin art. H din OG 8/2008) pentru calculul salariilor de funcție și de grad profesional din luna iulie 2019, respectiv pentru calculul compensației pentru chirie. ”

Prin scrisoarea de răspuns nr. 10564 din 30.09.2019, pârâțul a comunicat reclamantei un răspuns la solicitarea nr. 342/NC/31.08.2019.

O prima critica vizează lipsa de interes a reclamantului în formularea acțiunii introductive de instanță.

Analizând cu prioritate **exceptia lipsei de interes**, astfel cu, a fost invocată prin cererea de recurs, Curtea apreciază că acest motiv de recurs este nefondat, urmând a fi respins în consecință.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.1 alin 1 din Legea nr. 554/2004:„(1) *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.(...)*”

De asemenea, potrivit art. 2 alin.1 lit. o și p din același act, reprezintă:„o) *drept vătămat - orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;*

p) *interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat (...)*”

Va mai avea în vedere instanța prevederile art. 8 alin 1, conform cărora:„(1) *Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.(...)*”

Aplicând aceste prevederi legale speței de față, Curtea va constata că prin cererea de chemare în judecată reclamantul a invocat faptul că prin pasivitatea autorității parate a fost încălcat dreptul sau fundamental la petiționare, drept protejat prin art 51 alin 4 din Constituția României.

Se constată așadar că prin cererea formulată reclamantul *se pretinde persoană vătămată prin neprimirea unui răspuns din partea autorității careia i s-a adresat*, astfel că

în raport de dispozițiile legale enunțate anterior instanța apreciază că acesta a făcut dovada interesului personal și direct în promovarea prezentei cereri.

Chestiunile referitoare la temeinicia susținerilor reclamantului, reprezintă aspecte de fond ce vor fi analizate cu ocazia soluționării în fond a acțiunii, fără a putea fi opuse în mod valid reclamantului în susținerea excepției lipsei de interes în promovarea cererii.

În ce privește criticile privind modalitatea de soluționare a fondului acțiunii, curtea reține următoarele:

Curtea observă că în critica recurentei-reclamante este vizat cadrul legal care reglementează comunicarea informațiilor de interes public, definite potrivit art. 2 lit. b) din Legea 544/2001: „prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”.

În raport de aceste dispoziții legale, în mod corect instanța de fond a interpretat și aplicat art. 2 și art. 12 din Legea nr.544/2001, reținând că, referitor la întrebările 3-5, din adresa nr. 152373/02.10.2019 de către parat nu se poate desprinde un răspuns concret, reprezentând doar o prezentare teoretică a unor dispoziții legale incidente în materie salarială, fără a furniza informațiile solicitate, deși este vorba despre informații de interes public.

Curtea reține că Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public stabilește în sarcina autorităților și instituțiilor publice obligația de a pune la dispoziție informațiile existente în materialitatea lor, de a comunica doar acele informații pe care le dețin deja în evidențe și nu de a prelucra anumite date sau de a interpreta dispoziții legale, astfel încât rezultatul să răspundă cerințelor formulate, scopul legii nefiind acela de a pune în sarcina instituțiilor și autorităților publice alte obligații decât cele strict prevăzute de lege.

Se reține așadar că, în raport cu dispozițiile art. 6 alin.(3) lit.b din Legea nr.544/2001, informațiile de interes public solicitate pot fi identificate și sunt deținute de către recurentul pârât, astfel că plângerea îndeplinește toate condițiile prevăzute de art.6 alin.(3), art.7 și art. 11 din Legea nr.544/2001, ele rezultând din activitatea pârâtului, neîncadrându-se în nici una din excepțiile prevăzute de art.12 din același act normativ, așa cum corecta reține și instanța de fond.

Ca atare, în mod corect prima instanță a aplicat și interpretat normele legale incidente în speță, aferente cadrului legal care reglementează comunicarea informațiilor de interes public.

În ce privește obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată, instanța de fond a făcut o corectă aplicare a disp. art 453 C. pror civ, având în vedere că paratul este partea care a pierdut procesul în sensul acestor dispoziții legale, în timp ce reclamantul a făcut dovada efectuării unor cheltuieli de judecată, conform înscrisurilor atasate la filele 116-117 dosar fond.

Fata de aceste considerente, constatând lipsa de fundament a criticilor de nelegalitate invocate, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 496 alin. 1 NCPC, Curtea va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN CĂLĂRAȘI, cu sediul în Călărași, str. București, nr. 110, Județ Călărași împotriva sentinței civile nr. 1472/02.06.2020 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimatul-reclamant

SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL", cu sediul București,
str. Ienăchiță Văcărescu, nr. 17A, parter, ap. 1, sector 4, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată azi, 13.03.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților de către
grefa instanței.

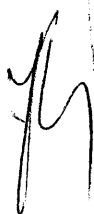
**Președinte,
GEORGETA
MARILENA NEACȘU**

**Judecător,
ANA MARIA
IFTINCA VOICU**

**Judecător,
OVIDIU SPÎNU**

**Grefier,
IULIANA
MOLDOVEANU**

Red. jud. A.M.I.V./2 ex.
Jud. fond Moise R.E. – T.B. – Secția a II-a CAF
Com. 2 ex.

 Conform cu originalul
GREFIER